

FAMILIA

BUDA-PESTA

6 Iuliu st. v.
18 Iuliu st. n.

Va eși joi'a și duminică.
Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 50.

ANULU XIV.
1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romani'a 2 galbeni.

Merulu fatalu.

— Novela istorica. —

(Urmare și fine.)

— Grația, împérate! Grația! Esiléza-me, séu ucide-me pe mine, eu sùm caus'a, nu Paulinu! Paulinu e nevinovatu!

Rugarea înca și mai tare irită pe împératulu. Elu vedea în cuvintele ei numai amorulu ferbinte pentru Paulinu!

Órba jalusía!

— Ceri grația? Vrei sè mori în loculu tradatoriului? Lictore, fa-ti dator'á! — strigá împératulu, și capulu lui Paulinu cadíu.

Ímpératés'a scóse unu típetu sfásíatoru, apoi le-síná, și abíá audí aceste cuvinte ale împératului:

— Éra tu te du în esiliu!

Si elu disparú.

La típetulu împératesei alergá spariosu Pedro, care o ajutá sè se scóle:

— Ajuta-mi Pedro! — díse ea încetu, dupa ce íși mai vení în ori, — sè mergenu de aici! Índata vom pléca, ne vom duce la Jerusalimu, acolo nimene nu ne va mai conturbá!

Pedro facú tóte dupa cum i díse dóm'n'a lui. Éra ea alergá la Pulcheria asíá cum era desplatita, cu vestmintele rupte.

— Pentru Dumnedíeu ce s'a întâmplatu? — esclamá Pulcheria înspaiméntata.

— Sùm nevinovata, o! Pulcheria! dar nu mai potu remáné aci, me ducu pentru totu-de-una, — se aruncá Atenais în genunchi naintea Pulcheriei și începú a plánge cu amaru.

— Dar ce e? Ce s'a întâmplatu?

Atenais povestí pe scurtu tóta întâmplarea cu Paulinu, apoi adause:

— Úniculu pecatu alu meu este, cá n'am spusu índata adevérule.

— Scóla-te și siedi lângá mine. Dóra vom puté complaná tréb'a, — díse Pulcheria liniscindu-o și ajutându-i sè se scóle.

— Nici decátu! Nimica nu me mai retiéne aci. Seraca am venitu, seraca me ducu. Teodosiu nu me va mai vedé. Numai un'a rogare amu catra tine: sè-i arati scrisorile aceste, — și predându panegiric'a scri-sa de ea, eși.

La pórtá așteptá Pedro gata. Ea, ínvalindu-se în o mantela largá și cu unu velu trasu pe capu, eși necunoscuta din Constantinopolu, și nu se opri pâna la Jerusalimu, unde în Hospitiulu Elenei, amplificatu de dèns'a, íși petrecú restulu vietii, cum díce Cantu

Cesaru: „cultivându sciint'á și evlav'á, și nencetatu íntarindu inocint'á sa în afacerea cu Paulinu.“²⁰⁾

Éra Teodosiu?

Cu puține minute dupa departarea împératesei, elu întrá la Pulcheria. Acést'a remasese în consternatiunea cea mai amara, când s'a dusu Atenais. Ca legata de padimentu, statea ea în mijloculu Tablinului, cu panegiric'a în mâna, fára a puté díce unu cuvéntu, fára a puté díce ceva.

Asíá o gasí Teodosiu.

Ea tresari de spaima, vedíndu-lu. Perulu sperlitu, faç'á lui palidu vènetá, ochii lui mari cu semenele desperatiunii: tóte spuneau Pulcheriei, ce ruina crâncena este ánim'a lui Teodosiu!

— Teodosiu! — esclamá ea, și mai multu nu putú graí.

— Tradatori! Necedint'osi! Ah, cine ar fi credíutu de Atenais! Nefericitulu de mine! — se vaerá Teodosiu fára a priví la Pulcheria.

— Sciu tóte, scumpulu meu! — începú Pulcheria fortíndu-si linisce, — Paulinu tradatoriulu si-a luatú drépt'a resplátire; Atenais tradatórea e esilata. Deci nu mai ai cauza de superare!

— Íti multíamescu pentru acésta mângaiere.

— Si Teodosiu, împératulu, placutulu, onestulu, temetoriulu de Dd'íeu, a facutu aceste? — adause Pulcheria, și tonulu ei devení satiricu.

Elu cadíu pe unu scaunu de lângá mésa, și ascundíndu-si faç'á în palmi, remuşcarea ílu cuprinse éراس. Din cuvintele Pulcheriei vedea, cá dèns'a nu aproba fapt'a lui.

— N'ai sciutu tu unde sùm eu? — ílu íntrebá ea.

Teodosiu stetea mutu.

— N'ai pututu vení la mine cu acelu meru fatalu? Sè-mi ceri svatulu? Sè judecámu cu sânge rece?

Teodosiu totu tacea.

— Postu-ai convinsu de culpabilitatea lor?

— Cum sè nu? Ea ími spusé, cá a máncatu merulu, pe când ílu daduse lui Paulinu.

— Sciutu-ai, cá pentru ce l'a datu lui Paulinu?

— De buna séma pentru cá ílu iubése.

— Te însieli grozavu. Ea i l'a datu din stima și recunoscint'á, nu din amoru.

— Cu ce poti probá acést'a?

— Privesce aici probele! — díse Pulcheria sigura de triumfulu ei și i puse în vedere panegiric'a scrisa cu elegant'á de Atenais.

Teodosiu priví, cetí, frundíari. Faç'á lui jocá

²⁰⁾ Scriptele ei au peritu. Herders Conversations-Lexicon. Numele Athenais.

tóte colorile. Sprincenele i se contrageau. În urma, albu cá pariatele, iérasí cadiù pe scaunu, si începù a plânge.

— Sùm nimicitu cu totulu, — suspiná elu.

Cu ce dulcétia a ânimei a scrisu ea, ce farmecu a datu ideilor sale înalte, sè produca o bucuria nespusa barbatului seu! Paulinu i-a fost numai secretariu si revisor. Si elu cum i-a multiamitu!

Aceste cugete ilu mustrau. Si de acésta rana nu se mai putù vindecá.

Esí iute dela Pulcheria, se aruncá pe calu, si plecá, nici elu nu sciea în catro?

Calari mai tóta dîu'a printre gradinele cetátii. Nimicu nu-lu interesá. Nu multiamia salutárele, cáci nu vedea pe nime!

Toti se uitau unii la altii, toti ísi dadeau din umere la purtarea ímperatului.

Desperatiunea lui a ajunsu la culme. S'a treditu calare în Hippodromu. Acést'a si Cistern'a din apropiare, i revocara în memoria dílele trecute din viét'ra soéiei sale. Ísi oprí calulu. O durere nespusa, ilu tormentá!

Dupa acea cu o furia începù érasí a mâná calulu în cercu, pâna ce acela se umplù de spume. Bietulu ímperatu voiá sè fuga de mustrare consciintiei sale.

Apoi érasí se schimbá acést'a emotiune. Si ísi lasá calulu în pasi.

Si cum mergea calulu încetu, ímperatulu cu ochii

închisi, cu capulu plecatu spre peptu, cu frênele picate din mâna, meditá adêncu.

Figur'a Atenaidei i se presentá. O vedea cá pe regin'a graéielor, cá pe corón'a sesului ei. Apoi o vedea desplatita, esilata, cum se duce, cine scie pe ce cale? pe ce timpu? cu ce suferintia? Ea, inocint'a, ea bun'a, ea care i-a scrisu lui panegirica!

— Vreu s'o ajungu! Dupa ea! — strigá elu de odata si dete pinteni calului.

Calulu sarí ninchezându si dete fug'a.

Ímperatulu ísi perdù ecilibriulu, cadiù asvêrlitu cu capulu de statu'a lui Teodosiu celu mare, si murí!²¹⁾

Si Pulcheria?

Erá în capel'a ei rogându-se când i s'a adusu scirea mortii lui Teodosiu. Numai a se rugá, a se prosterne naintea altariului, mai putea ea în acestu momentu!

Traditiunea familiara i se ivi în memoria cá o prepastia.

— Oh Dómne Ddîeulu meu! Mân'a ta drépta cade greu asupra nóstra! — esclamá ea.

Apoi cochiamá senatulu, si predându guvernulu si tronulu în mânilé lui Marcianu, se retrase în monastirea sa, si peste puéinu timpu se mutá la cele eterne. Si cu ea famili'a lui Teodosiu celu mare s'a stinsu.

Georgiu Traila.

²¹⁾ În 28 juliu 450. Cantu Caesar. Ib.

SALONUL

Conversare cu cetitórele.

— *Deputatulu-agentu.* —

Dílele trecute mergêndu lângá o parfumeria, vedíni esíndu de acolo unu amicu alu meu. Acést'a me surprinse, cáci il credeam unu omu multu mai seriosu, decátu sè-i si plesnéscá prin minte a întrá în asemene negutiatorfi.

— Ce cauti tu aici? — il întrebai.

— Cumperai câte-va sticle de parfum, — si — cá sè me convinga — mi le si aretà.

— Tie? — întrebai cu mirare.

— Ah! ce cugeti.

— Asiá dara cui?

— Cui? Tu uiti, frate, cá eu am fost si vreu sè fiu deputatu. Aceste sticle se ducu în cerculu meu electoralu, unde le-a cerutu barbatulu unei neveste...

— Frumóse?

— Credu diu! Dêns'a e cea mai escelenta — cortesítia a mea. Vedi dara, cá trebue sè facu si ceea ce în tóta viét'ra mea n'am facutu, adeca sè cumperu — parfumerii.

*

— Si capeti mai multe comissiuni de aceste?

— Cu redicat'a, frate. Înse cele de soiulu acést'a le împlinescu usíoru; facêndu vr'o preumblare, întru în cutare prevalia, ordonezu ceea ce se poftesce,

si lucrulu e gata. Dar sânt alte comissiuni multu mai grele si mai neplacute!

— Si altele?

— Si díeu. Pâna când n'am fost deputatu, nime nu-mi sciea, ma si déca me adressam cuiva — nu-mi respundea; dupa ce înse fui alesu, de-odata m'am pomenitu cu o plóia de epistole, si în tóte cu niste comissiuni.

— Dar pe ce temeiu?

— Unulu îmi scie, cá a votatu pentru mine; altulu îmi promite, cá — de si de asta-data fu silitu a votá în contra mea — la viítorea alegere va fi cortesíulu meu. Si apoi pe aceste temeiu, fia-care îmi cere serviciulu în cauzele sale. Déca li refusu, toti devinu dușmanii mei, agitéza în contra mea, îmi perdu poporalitatea si îmi periclitezu mandatulu. Vedi dara, cá ori vreu ori ba, trebue sè me facu...

— Agentu.

— Asiá-i. Când mi se presintá mandatulu, cugetam cá voiu fi deputatu, si iéta deviní deputatu-agentu.

*

Si dupa o mica pausa amiculu meu continuá:

— Abiá este dí lasata de Dumnedieu, cá sè nu primescu un'a dóue séu si mai multe epistole cu comissiuni. Unulu me róga sè me ducu în Buda si sè grabescu cutare cauza a lui; altulu îmi scie sè-i mijlocescu unde-va vr'o diregatoria, cáci elu totu-de-una a fost moderatu, (cu tóte aceste la alegerea din urma a agítatu cá ultraistu); alu treile îmi descrie starea lui miserabila, si poftesce cá sè-i scotu dela

ore-care banca vr'unu împrumutu; alu patrulă cere concursulu meu că s'è i se ierte arênd'a erarială; alu cincile are processu la cutare foru judecătorescu de aice; alu sîesele, sîeptele, si asiá mai departe, toti îmi dau ceva comisiune.

— Si tôte le indeplinesci?

— Tôte.

— Dar când?

— Pâna la miédîadi stau la camera, apoi prân-diescu, dupa miédîadi cautu de comisiuni. Va s'è dî-ca, pâna la prândiu deputatu, dupa prândiu agentu. Ce s'è facu? Caută s'è fiu agentu, de cumva voiescu s'è remânu — si deputatu.

*

— Câte odata înse — continuă amicul meu — o patîescu curiosu cu comisiunile mele.

— Cum asiá?

— Iéta vr'o dóue casuri. Nu de multu primfi o scrissóre în care mi se împartesî, că judele cercualu regescu din cutare orasielu a comis niste ilegalitati, deci s'è-lu acusu la ministrulu de justitia. Totu în acea dî capetai o epistola si dela judele amintitu, în care dînsulu — plângêndu-se de mistificările facute în contra lui — ceru spriginulu meu la ministerulu competent. E bine, ce s'è facu? Déca voiu ajutá pe unulu, voiu superá pe celalaltu. Dar nu-i iertatu s'è superu nici pe unulu, căci amêndoi îmi sînt alegatori.

*

Si, fâra s'è aștepte respunsulu meu, amicul meu continuă:

— Iéta si alu doile casu. X. are unu processu în contra lui Y., apelatu la tribunalulu supremu. X. îmi scrie s'è me ducu la judecatoru si s'è-i informezu. Nu-i lucru placutu, dar nu-lu potu refusá, i promitu. — A dóu'a dî Y. me suprinde cu o epistola totu în acêsta causa si me róga s'è întrevinu în favorulu lui, în contra lui X. — Brr! ce s'è facu? Celuia i-am promis, acêstui nu-i potu refusá. Amêndoi sînt alegatori!

— Grea situatiune!

— Si totusi am gasitu unu espedientu.

— Ce?

— M'oiu duce jos si i voiu împacá.

— Vedi că ești diplomat.

*

— Ti-am spus ce facu dîu'a, s'è-ti spunu ce facu sér'a? Scriu . . .

— Raporturi dietale?

— Ba. Epistole acelora cari s'au adressatu ca- tra mine cu causele lor. De multe ori lucru pâna nóp-tea târdiu. Deminêti'a apoi le punu pe poșta. Tôte recomandate, că nu cumva cine-va s'è-mi póta negá, că nu i-am respunsu, — căci multi aru fi capabili si de ast'a. Astfel apoi am deja o multime de re- cepisse.

— Scii ce s'è faci cu ele?

— Ce?

— Acusi când vei merge s'è faci alegatorilor tei dare de séma, s'è le duci tôte cu tine si — aretându-le — s'è dîci: „Iéta, fratîlor alegatori, ce am lucratu eu pentru voi!“

Ioșifu Vulcanu

Literatura si arti.

✓ **Cânteculu Gintei Latine** aparutu în „Vasár-napi Ujság“ tradusu de Iosifu Vulcanu, a fost repro- dusu de acolo si de alte dîuare unguresci din pro- vincia.

✓ **Oper'a italiana din Bucuresci** în anulu vítoru va fi condusa de cunoscutulu comerciantu de musica- lie din Bucuresci, dlu Gebauer, carele a primitu prin contractu acêsta întreprindere. Dlu Gebauer publica o cerculara, prin care promite, că va esclude cu dese- versîre mediocritátile si va presintá numai artisti de méritu, si chiar celebritáti europene.

✗ **Carti nóue**: Brosiur'a a nóu'a din Istori'a res- belului din Orient, tiparita la Bucuresci sub îngri- rea dlui D. Laurianu. — Prescurtare din Istori'a Românilor, pentru școlele primare, de N. Scurtescu, Bucuresci. — „Despre distribuirea avutielor“, tesa sustînta de dlu D. Lazarescu în școl'a libera de ști- intie politice din Bucuresci. — „Vederi asupra Ro- mâniai“, prim'a fascióra: „Renascererea“, de Gr. Mali- nescu. — „Jidovii la congressulu din Berlin“ séu „Pretensiunile lor de a dobândi drepturi egale cu Români“, de C. N. Atiacu. — „Despre geniulu pro- ductoru si geniulu destructoru“, de E. Cretulescu, conferintia tînta la Ateneu.

Biserica si scola.

✗ **Sinodulu bisericescu alu României**, convo- catu de la 24 maiu st. v., a încheiatu sesiunea sa or- dinaria la 24 iunie st. v.

✗ **Esamenele în institutulu „Andreianu“ din Sibiu** au reesîtu bine. Tinerii au datu respunsuri sa- tisficatorie; ér dnii profesori potu fi îndestuliti cu rezultatele ostenelelor lor. La ultimulu examenu, ade- ca la celu din cântu, tîntu la 10 l. c. participá si Esc. Sa mitropolitulu Mironu Romanu, carele a esa- minatu cu víu interesu pe tinerii teologi si pedagogi din studiile învetiate, si s'a pututu bucurá de spo- rînilu doveditu. Acêstu examenu s'au începutu la 9 óre dimineti'a si a duratu pâna la 1/2 1 óra totu sub pre- sidiulu Esc. Sale. În 13 l. c. s'au încheiatu anulu șco- lasticu, când bravulu professoru Dr. Ilarion Pușcariu si-a luat adio dela tinerime prin o cuvêntare frumósa si alésa.

✓ **Impartirea premiilor** la învetiaceii școlelor publice secundare si primare din capital'a României s'au facutu în diu'a de St. Petru, în localulu senatului din palatulu universitatii. Domnitorulu a asistatu ên- susi la acêsta serbare, la care participá si unu publicu numerosu mai alesu de dame. Antâiu se cântá imnulu „Cânteculu Latinitatii“, apoi vice-presiedintele con- siliului permanentu de instructiune, dlu Aron Flo- rianu, rostí unu discursu, — la care Domnitorulu respunse prin niște cuvinte, cari produsera sensatiune mare. Apoi începú impartirea premiilor, Domni- torulu asiedia ênsusi cununile pe fruntea învinga- torilor.

✗ **Premierea fetelor**. La 30 iunie st. v. s'au îm- partitu la Bucuresci premiele la învetiacelele școlelor secundare si primare. Domnitorulu a asistatu si la acêsta ceremonía, dn'a Zacharescu — directórea școlei de fete professionale — a cetitu unu discursu, la care Domnitorulu respunse prin niste termini fórte caldu- rosi. Apoi împarti ênsusi premiile.

✓ **Conservatoriulu de musica si declamatiune** din Bucuresci tînu examenulu cu școlarii sei la 20

junie st. v., asistându unu publicu numerosu. Esame-nulu a multiamitu pe toti, si la fine represintantele gu-vernului a împartitu mai multe premie între școlari si școlariție.

Concursuri de professori. La gimnasiulu gr. c. românulu din Naseudu a devenitu vacanta catedr'a de professoru si catechetu gr. or., léf'a e 900 fl. — La gimnasiulu gr. or. românulu din Bradu se poftesce unu professoru, léf'a e 600 fl.

Ce e nou ?

Sciri personale. Regele va merge în septemâ-n'a vîitóre la Ischl, dar nu va petrece mai îndelun-gatu acolo. — Regin'a a mersu la Starenberg, unde va remâné mai tóta vér'a. — Comandantulu militarulu alu țierii, br. Edelsheim Gyulay, s'a rentorsu din in-spectiunea sa la Buda. — Dlu A. A. Beldiman, dr. în dreptu, fu numitu secretaru la agenția româna din Berlin, în loculu dlui Ch. A. Balasiu, care se rentorce la postulu seu de cancelar alu agenției din Constan-tinopole. — „Monitorulu“ României publica sancțio-narea naturalisării de cetățianu românulu a professorulu I. L. Frollo. — Principele de Wales are sè sosés-ca dilele aceste la Paris. — Împeratulu Vilelmu aflându-se din ce în ce mai bine, medicii nu mai pu-blica buletine despre starea lui. — Parechia impera-tésca a Russei, caletorindu la Jugenheim, va trece în curêndu prin Berlin.

Activitate séu passivitate ? Sâmbeta la 8/20 julie se va tiné în Sibiiu o conferinția generala a Ro-mânilor învestiti cu dreptulu de alegere la diet'a țierii, la care sînt invitate tôte cercurile electorale lo-cuite de Români. Înviatarea s'a facutu în numele clubulu membrilor români ai represintantiei muni-cipiului Sibiiu, de Rds. D. Nicolau Popea cá presie-dinte si de dlu V. Petri cá notaru. — Sêrbii tinura deja asemene conferinția, si printr'unu apelu subscrisu de Polit cá presiedinte, se recomânda natiunii activi-tate. — Diuarele slovacesci invita pe alegatori a nu luá parte la alegerei.

Congressulu din Berlin s'a încheiatu la 13 l. c. si delegatii puterilor mari au plecatu catra casa. Asiá dara pacea e încheiata. Înse numai pe hârtia, căci decisiunile congressulu nu îndestulescu pe cei interessati. Cestiunea orientulu — dîce „Românulu“ — nu s'a resolvatu de locu. Români si Grecii, nati-onalitatile cele mai vitale si cele mai civilisate de pe peninsul'a balcanica, au fost tocmai cele mai nedrep-tatite. Diplomati'a a altoitu cestiunii oriintelu unu nou veninu, o noua buba, unu nou motivu de con-fusiune.

Ministrulu Tisza în Dobritinu fu primitu cu mari ovatiuni de partid'a sa. Deputatiuni numerose si banderiu mare esira spre a-lu întimpiná. I se facu si o pórtá triumfala. În sér'a prima i se arangia si unu conductu cu tortie, dar acest'a se încheia cu derima-rea portii triumfale din partea opositiunii. A dóu'a dí facu dare de séma alegatorilor, si fu proclamatu érași candidatulu.

Regele si regin'a Belgiei în anulu acest'a vor serbá aniversari'a de 25 ani ai cununieii lor. Din inci-dentulu acest'a orasiiele de frunte ale Belgiei au de-cisusé faca tôte la olalta reginei unu presentu. Aces-

t'a va fi o coróná de argintu, decorata cu brilante, care se si face la aurarulu Buls în Brusela.

Unu processu scandalosu a începutu sè se per-tracteze la 3 l. c. în Londra, facêndu o sensatiune cu atátu mai mare, cu câtu partile apartínu celor mai în-naltele familie aristocratice englese. Carl de Aylesford, unu pairu britanicu, cere sè fia despartitu de soç'a sa, pentru motivulu cá dênsulu însotîndu în 1875 pe principele de Wales în Indi'a, în lips'a lui, lady Ay-lesford s'a dusu cu marchisulu de Banford la Paris, unde au traitu cá si când aru fi fost casatoriti. Mar-quisulu de Banford, (care s'a insuratu de curêndu cu o fîca a ducelui de Abercorn, fostulu vice-rege alu Irlandei), si lady Aylesford nu néga, — dar procuro-rulu regescu opinéza, cá lordulu Aylesford nu e în-dreptatitu a cere despartire, de óra-ce si dênsulu s'ar fi iubit cu Mrs. Dilke, soç'a unui proprietaru bogatu din Warwickshire si ar fi avutu dese relatiuni cu damele din *demimonde*. Pertractările aducu la ivéla multe amenuntimi fórte delicate si picante, cari escita surisuri chiar si pe buzele flegmaticilor englezi.

Imperatés'a Eugenia si principele Ludovicu Napoleon au plecatu din Chislehurst, ducêndu-se îm-peratés'a la Ems, iér printiulu spre Copenhaga, însot-itu de Pietri. Dupa o petrecere de patru díle în ca-pital'a Danemarcei, principele se va duce la Stock-holm, de unde va începe a caletoria prin Svedia si Norvegia. Mam'a si fiulu se vor întâlni la Arenen-berg, iér pe la octomvre se vor întorce în Engliter'a.

Bunurile principessei Natalia, cari se afla în Basarabia, se vor vinde prin licitatiune publica. Iéta caus'a! Înainte d'a erumpe ultimulu resboiu sêrbo-turcu, principess'a dadu cá ipoteca tôte bunurile ei din Russi'a, pentru unu împrumutu ce banc'a din Che-son a datu sêrbilor. E bine, fiindu cá Sêrbii n'au pla-titu, numit'a banca vinde bunurile principessei Natalia Petrovna Obrenovicu.

Sciri merunte. Si damele române din Bucovina tramisera dlui Alecsandri o depesia de felicitare. — La 21 jniu fulgerulu a treznitu tocmai atunce în turnulu bisericeii gr. or. române din Chintelnicu (Sol-noc-Doboca), când clopotarulu tragea clopotele. — Diet'a Croației s'a inchisu la 13 l. c. — Celu mai be-trânu omu în tóta lumea, Florianu Weissmuth, a mu-ritu dilele trecute, în etate de 148 ani, în Hessen-Kassel. — Spesele de resboiu ale Russei în resboiulu cu Turci'a s'au urcatu la 988.000.000 ruble. — Sia-hulu, care plecá alalta eri din Viena, a cumperatu multe presenturi pentru muierile sale, alu caror nu-meru se urca numai la 120. — La 3 l. c. în comun'a Paniova, comitatulu Timisiórei, fulgerulu a tresnitu patru femei si unu barbatu, cari lucrau câmpu, toti au muritu.

Suvenirea mortilor.

Hermina Comlosianu n. Cociuba, soç'a dlui Constantinu Comlosianu, notaru în comun'a Mica-laca, comitatulu Aradu, a repausatu la 8 julie st. n. în etate de 31 ani.

Dr. Ioanu Paulini, medicu românulu în Oradea-mare, a încetatu din viétia acolo în etate de 72 ani.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1878. Calea țierei nr. 39.